

DOBAI PÉTER

Voltam élni

„Az emlékek látnak...”

Tomas Tranströmer

Voltam élni.

Egy percet? Vagy éltem sok évszázadot?

Talán már *másszor* is éltem?

Nem emlékszem. Talán barátaim, szerelmeim

meg tudnák mondani... Vagy ők sem.

Elvégre nem élhetek örökké mások emlékezetében,

mint életükre települt parazita.

Egy biztos: a halál nem elég hosszú ahhoz,

hogy kipihenjük életünk fájdalmát, fáradtságát.

Előre ijeszt, hogy a lélek halhatatlan, rémít,

hogy egyszer megszólalnak az angyali harsonák,

félek, hogy lesz Feltámadás, erőszakos Feltámadás!

Félve-félek az *Örökléttől*, az ön-nemző,

szerelemtől, ölelés nélkül is

szépséges angyalok hideg körétől,

örök kórusától, suhogó szárnyaiktól, az angyaloktól félek,

akik még a halált, a nemléte sem ismerik, nemhogy az életet,

az e g y s z e r i t, az e m b e r i t,

a sebes és sebző idő-múlásba belevetettetett...

És attól is félek, és félok, hogy nemhiába:

az *Öröklétben* nincsen emlékezet - - -

Egy álmhoz

Egy álmhoz
kevés egy éj

Egy érzéshez
kevés egy szív

Egy emlékhöz
kevés egy élet

Egy élethez
kevés egy élet

Egy élethez
kevés egy halál

Egy halálhoz
sok egy élet